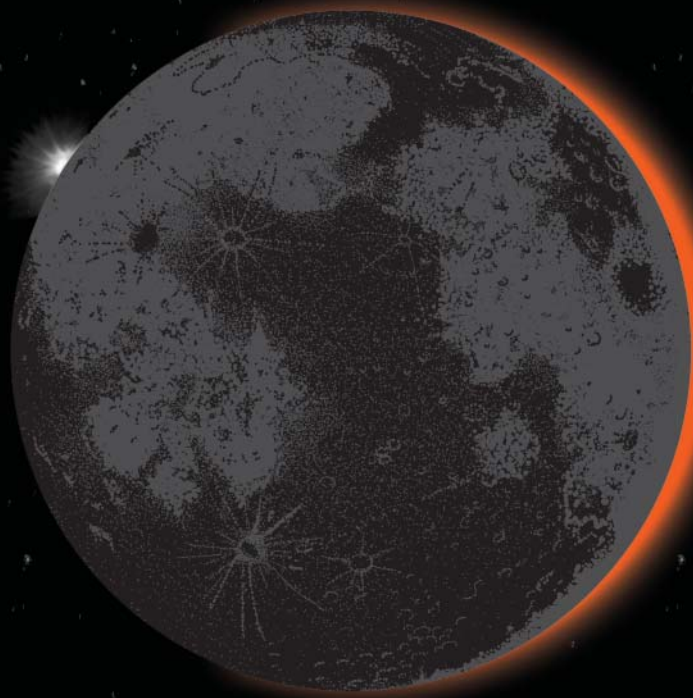

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΟΥ BEST SELLER **ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΗ**

ANDY WEIR

ΑΡΤΕΜΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΡΤΕΔΙΣ

Andy Weir

ΛΡΤΕΜΙΣ

Μετάφραση: Χριστόδουλος Λιθαρής

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ARTEMIS

Τίτλος πρωτοτύπου: *Artemis*

Συγγραφέας: Andy Weir

Μετάφραση: Χριστόδουλος Λιθαρής

Διόρθωση: Δημήτρης Πήχας

Copyright © 2017 by Andy Weir

This translation published by arrangement with Crown, an imprint of the Crown Publishing Group, a division of Penguin Random House LLC

© 2018, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., για την ελληνική γλώσσα

Χάρτες: David Lindroth, Inc

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμιά διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Κατά τον Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με τον Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975), απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2018

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

www.epbooks.gr

Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής

τηλ.: 210 281 6134, e-mail: info@epbooks.gr

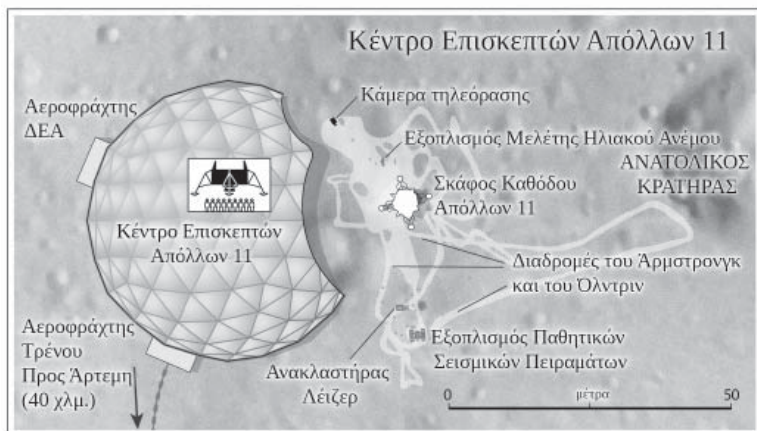
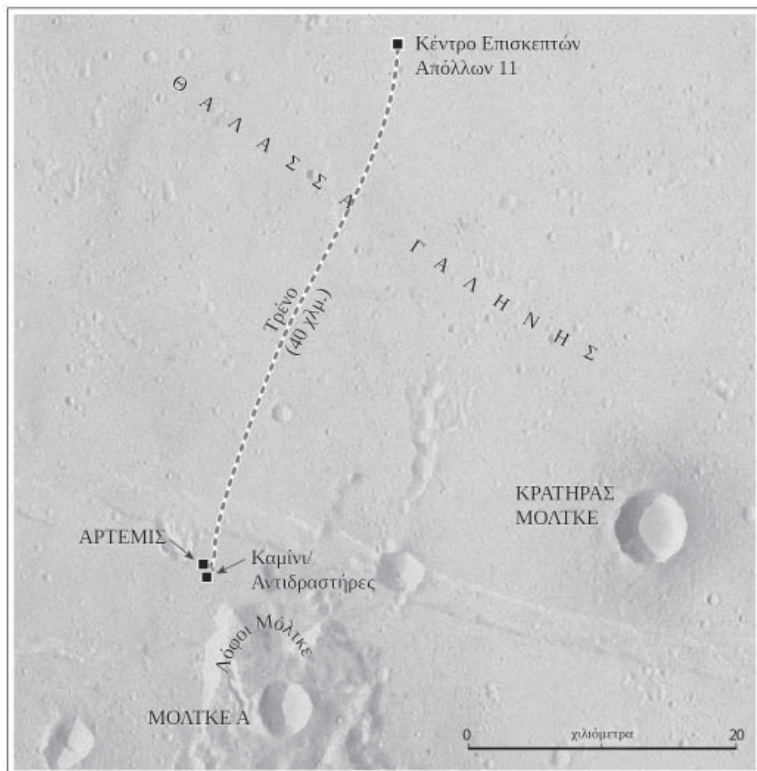
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

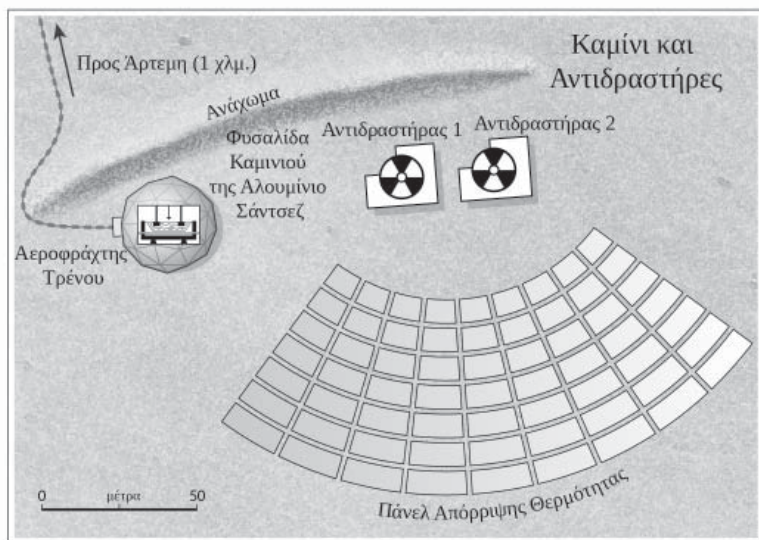
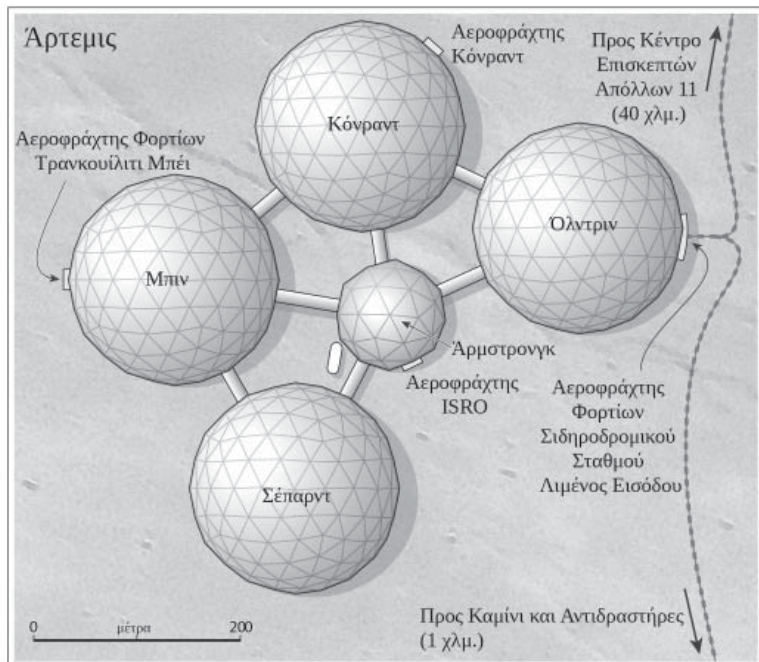
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

ISBN 978-960-569-852-2

*Για τους Michael Collins, Dick Gordon, Jack Swigert,
Stu Roosa, Al Worden, Ken Mattingly και Ron Evans.*

*Επειδή αυτά τα παιδιά δεν κέρδισαν
την αναγνώριση που έπρεπε.*

Έτρεχα κάνοντας μεγάλα άλματα στο γκρίζο, σκονισμένο έδαφος με κατεύθυνση τον πελώριο θόλο της Φυσαλίδας Κόνραντ. Ο αεροφράχτης του, πλαισιωμένος από κόκκινα φώτα, βρισκόταν ανησυχητικά μακριά.

Είναι δύσκολο να τρέξεις έχοντας φορτωθεί εκατό κιλά εξοπλισμό – έστω και στη σεληνιακή βαρύτητα. Αλλά δεν φαντάζεστε πόσο γρήγορα μπορείς να πας όταν παίζεται η ζωή σου κορόνα-γράμματα.

Ο Μπομπ έτρεχε δίπλα μου. Η φωνή του ακούστηκε από τον ασύρματο: «Άσε με να συνδέσω τις φιάλες μου στη στολή σου!»

«Έτσι το πολύ πολύ να σκοτωθείς κι εσύ».

«Η διαρροή είναι πολύ μεγάλη», είπε ξεφυσώντας. «Μπορώ να δω με τα μάτια μου το αέριο να βγαίνει από τις φιάλες σου».

«Σ' ευχαριστώ που μου δίνεις κουράγιο».

«Εγώ είμαι ο υπεύθυνος EVA* εδώ», είπε ο Μπομπ. «Σταμάτα αμέσως και άσε με να κάνω τη σύνδεση!»

«Όχι». Συνέχισα να τρέχω. «Ακούστηκε ένα *ποπ* προτού ηχή-

* Extravehicular activity (δραστηριότητα εκτός οχήματος): Κάθε δραστηριότητα εκτός της ατμόσφαιρας της Γης κατά την οποία ο αστροναύτης βγαίνει από το προστατευμένο περιβάλλον του διαστημοπλοίου ή της βάσης του. (Σ.τ.Μ.)

σει ο συναγερμός διαρροής. Κόπωση μετάλλου. Πρέπει να είναι η κατασκευή της βαλβίδας. Αν κάνεις τη σύνδεση, θα τρυπήσεις τον σωλήνα σου στην ανώμαλη κόψη».

«Είμαι διατεθειμένος να το ρισκάρω!»

«Εγώ δεν είμαι διατεθειμένη να σ' το επιτρέψω», είπα. «Μπομπ, πίστεψέ με, ξέρω από μέταλλα».

Άρχισα να κάνω μακριά, ομαλά άλματα. Ένιωθα σαν να πήγαινα με κινηματογραφική αργή ταχύτητα, αλλά με τόσο βάρος ήταν ο καλύτερος τρόπος για να κινηθείς. Η οθόνη ενδείξεων του κράνους μου έλεγε ότι ο αεροφράχτης απείχε πενήντα δύο μέτρα. Κοίταξα το επιβραχιόνιο μόνιτορ. Το απόθεμα οξυγόνου μειωνόταν δραματικά μπροστά στα μάτια μου. Τι να κάνω κι εγώ, γύρισα τα μάτια αλλού.

Οι μεγάλες δρασκελιές έφεραν αποτέλεσμα. Πετούσα σαν σίφουνας. Άφησα τον Μπομπ πίσω μου, παρόλο που ήταν ο πιο ικανός απ' όλους τους υπευθύνους EVA στο φεγγάρι. Να ποιο είναι το κόλπο: κάθε φορά που αγγίζεις το έδαφος, πρέπει να προσθέτεις εμπρόσθια ορμή. Όμως αυτό σημαίνει επίσης ότι κάθε άλμα είναι μια περίπλοκη υπόθεση. Αν κάνεις τη μαλακία, τότε θα καρφωθείς με τα μούτρα και θα κάνεις τσουλήθρα στο έδαφος. Οι στολές EVA είναι ανθεκτικές, αλλά καλύτερα να μην τις τρίψεις στον ρηγόλιθο.

«Πας πολύ γρήγορα! Αν σκοντάψεις, μπορεί να σπάσεις την προσωπίδα σου!»

«Καλύτερα αυτό παρά να αναπνεύσω το κενό», είπα. «Μου έχουν απομείνει κάπου δέκα δευτερόλεπτα».

«Είμαι μακριά σου», είπε. «Μη με περιμένεις».

Κατάλαβα πόσο γρήγορα πήγαινα μόνο όταν οι τριγωνικές πλάκες του Κόνραντ γέμισαν το πεδίο της όρασής μου. Μεγάλωναν πολύ γρήγορα.

«Γαμώτο!» Δεν προλάβαινα να επιβραδύνω. Έκανα ένα τελευταίο άλμα και μετά εμπρόσθια περιστροφή. Πέτυχα ακριβώς τη στιγμή –πιο πολύ από τύχη παρά από ικανότητα– και έπεσα στον τοίχο

με τα πόδια μου. Κοίτα να δεις που ο Μπομπ είχε δίκιο. Πήγαινα υπερβολικά γρήγορα.

Έπεσα στο έδαφος, σηκώθηκα όρθια και έπιασα νευρικά τη στρόφιγγα της μπουκαπόρτας.

Τα αυτιά μου βούλωσαν. Συναγερμίοί ήχησαν εκκωφαντικά στο κράνος μου. Η φιάλη έπνεε τα λείσθια – δεν μπορούσε πια να αντισταθμίσει τη διαρροή.

Άνοιξα την μπουκαπόρτα και χύθηκα μέσα. Πάσχισα να ανασάνω και η όρασή μου θόλωσε. Έκλεισα την μπουκαπόρτα με μια κλοτσιά, άπλωσα το χέρι στη δεξαμενή εκτάκτου ανάγκης και τράβηξα την περόνη.

Το πάνω μέρος της δεξαμενής τινάχτηκε και ο αέρας πλημμύρισε τον χώρο. Βγήκε τόσο γρήγορα, που ο μισός υγροποιήθηκε και σχημάτισε σωματίδια ομίχλης από την ψύξη που είναι αποτέλεσμα της ταχείας διόγκωσης. Έπεσα στο πάτωμα, έχοντας σχεδόν χάσει τις αισθήσεις μου.

Άρχισα να ρουφάω λαχανιασμένα αέρα μέσα στη στολή και αντιστάθηκα στην τάση για εμετό. Δεν ήμουν φτιαγμένη εγώ για τόση γυμναστική. Με έπιασε ο πονοκέφαλος τον οποίο προκαλεί η έλλειψη οξυγόνου. Θα κρατούσε μερικές ώρες – το λιγότερο. Είχα καταφέρει να πάθω νόσο των ορειβατών στο φεγγάρι.

Το σφύριγμα εξασθένησε και μετά σταμάτησε.

Ο Μπομπ τελικά έφτασε στην μπουκαπόρτα. Τον είδα να κοιτάζει από το στρογγυλό παραθυράκι.

«Σε τι κατάσταση είσαι;» ρώτησε από τον ασύρματο.

«Διατηρώ τις αισθήσεις μου», είπα με σφυριχτή φωνή.

«Μπορείς να σταθείς όρθια; Ή μήπως να φωνάξω κάποιον να βοηθήσει;»

Ο Μπομπ δεν μπορούσε να μπει χωρίς να με σκοτώσει – ήμουν ξαπλωμένη φαρδιά-πλατιά στον αεροφράχτη με χαλασμένη στολή. Όμως ο καθένας από τους δύο χιλιάδες ανθρώπους μέσα στην πόλη

μπορούσε να ανοίξει τον αεροφράχτη από την άλλη πλευρά και να με τραβήξει μέσα.

«Δεν χρειάζεται». Στάθηκα στα τέσσερα, μετά σηκώθηκα όρθια. Στηρίχτηκα στον πίνακα ελέγχου και έβαλα μπροστά τη διαδικασία καθαρισμού. Πίδακες αέρα υψηλής πίεσης με χτύπησαν απ' όλες τις γωνίες. Η γκρίζα σεληνιακή σκόνη στροβιλίστηκε στον αεροφράχτη και παρασύρθηκε στις σχισμές εξαερισμού στον τοίχο που θα τη φιλτράριζαν.

Μετά τον καθαρισμό η εσωτερική μπουκαπόρτα άνοιξε αυτόματα.

Μπήκα στον προθάλαμο, ξανάκλεισα την εσωτερική μπουκαπόρτα και σωριάστηκα σε έναν πάγκο.

Ο Μπομπ πέρασε από τον αεροφράχτη με τον κανονικό τρόπο – χωρίς δραματική χρήση της δεξαμενής εκτάκτου ανάγκης (η οποία, παρεμπιπτόντως, τώρα έπρεπε να αντικατασταθεί). Απλώς με την κανονική μέθοδο των αντλιών και των βαλβίδων. Μετά τον κύκλο καθαρισμού με βρήκε στον προθάλαμο.

Δίχως να πω λέξη, βοήθησα τον Μπομπ να βγάλει το κράνος και τα γάντια. Ποτέ δεν πρέπει να αφήνεις τον άλλο να βγάλει τη στολή μόνος του. Γίνεται, πώς δεν γίνεται, αλλά είναι μεγάλο βάσανο. Αυτά τα πράγματα έχουν τη δική τους παράδοση. Μου ανταπέδωσε τη χάρη.

«Τι κωλοκατάσταση», είπα καθώς μου έβγαζε το κράνος.

«Λίγο έλειψε να σκοτωθείς». Βγήκε με μια δρασκελιά από τη στολή του. «Έπρεπε να τηρήσεις τις οδηγίες μου».

Βγήκα από τη στολή με νευρικές κινήσεις και κοίταξα την πλάτη. Του έδειξα ένα ανώμαλο κομμάτι μετάλλου που κάποτε ήταν βαλβίδα. «Σκασμένη βαλβίδα. Όπως το είπα. Κόπωση μετάλλου».

Εκείνος κοίταξε τη βαλβίδα και ένευσε. «Εντάξει. Καλά έκανες και αρνήθηκες τη σύνδεση οξυγόνου. Εύγε. Όμως, έστω κι έτσι, αυτό δεν έπρεπε να συμβεί. Πού στον διάολο βρήκες τη στολή;»

«Την αγόρασα μεταχειρισμένη».

«Μα γιατί αγόρασες μεταχειρισμένη στολή;»

«Επειδή δεν άντεχε η τσέπη μου μια καινούρια. Τα λεφτά μου μετά βίας έφταναν για μια μεταχειρισμένη, κι εσείς τα κωλόπαιδα δεν με αφήνετε να γίνω μέλος της συντεχνίας χωρίς δική μου στολή».

«Έπρεπε να είχες κάνει οικονομία για να πάρεις καινούρια». Ο Μπομπ Λιούις είναι πρώην πεζοναύτης των ΗΠΑ και δεν ανέχεται το παραμικρό. Το σημαντικότερο: είναι ο αρχιεκπαιδευτής της Συντεχνίας ΕΒΑ. Λογοδοτεί στον επικεφαλής της συντεχνίας, όμως αυτός και μόνο αυτός κρίνει αν είσαι κατάλληλος για να γίνεις μέλος. Κι αν δεν είσαι μέλος, δεν σου επιτρέπεται να κάνεις σόλο εξόδους ΕΒΑ ή να οδηγείς γκρουπ τουριστών στην επιφάνεια. Έτσι δουλεύουν οι συντεχνίες. Τσογλάνια.

«Λοιπόν; Πώς τα πήγα;»

Ξεφύσηξε. «Μου κάνεις πλάκα, ε; Απέτυχες στο τεστ, Τζαζ. Απέτυχες πανηγυρικά».

«Γιατί;» ζήτησα να μάθω. «Εκτέλεσα τους απαιτούμενους ελιγμούς, έφερα σε πέρας τις δοκιμασίες, ολοκλήρωσα την πορεία μετ' εμποδίων σε λιγότερο από εφτά λεπτά. Και, *επιπλέον*, όταν προέκυψε ένα σχεδόν μοιραίο πρόβλημα, απέφυγα να βάλω σε κίνδυνο τον συνεργάτη μου και επέστρεψα στην πόλη με ασφάλεια».

Εκείνος άνοιξε έναν φωριαμό και έβαλε μέσα τα γάντια και το κράνος του. «Η στολή σου είναι δική σου ευθύνη. Χάλασε. Αυτό σημαίνει ότι απέτυχες».

«Πώς είναι δυνατόν να με κατηγορείς για τη διαρροή; Όλα ήταν μια χαρά όταν ξεκινήσαμε!»

«Αυτό το επάγγελμα έχει ως κριτήριο τα αποτελέσματα. Το φεγγάρι είναι μια μοχθηρή γριά. Δεν τη νοιάζει γιατί χάλασε η στολή σου. Απλώς, αν χαλάσει, θα σε σκοτώσει. Έπρεπε να είχες κάνει καλύτερο έλεγχο στον εξοπλισμό σου». Κρέμασε τη στολή του στο ειδικό κρεμαστάρι της στον φωριαμό.

«Ελα τώρα, Μπομπ!»

«Τζαζ, κόντευες να πεθάνεις εκεί έξω. Πώς είναι δυνατόν να σε περάσω;» Έκλεισε τον φωριαμό και έκανε να φύγει. «Μπορείς να ξαναδώσεις το τεστ σε έξι μήνες».

Του έκλεισα τον δρόμο. «Αυτό είναι άνω ποταμών! Γιατί πρέπει να βάλω τη ζωή μου στην αναμονή εξαιτίας ενός αυθαίρετου κανόνα μιας συντεχνίας;»

«Να προσέχεις περισσότερο όταν ελέγχεις τον εξοπλισμό σου». Πέρασε από γύρω μου και βγήκε από τον προθάλαμο. «Και μην παζαρέψεις την τιμή όταν διορθώσεις τη διαρροή».

Τον παρακολούθησα με το βλέμμα καθώς έφευγε και ύστερα σωριάστηκα στον πάγκο.

«Γαμώτο μου».

ANDY WEIR ΑΡΤΕΜΙΣ

ΚΑΛΩΣΗΡΘΑΤΕ ΣΤΗΝ ΑΡΤΕΜΗ
ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ
Πληθυσμός 2.000

Κυρίως τουρίστες, κάποιοι κακοποιοί

Η Τζαζ Μπασάρα δεν έχει καμία όρεξη να γίνει ηρωίδα: θέλει απλά να γίνει πλούσια. Για την ώρα όμως ζει σε μια από τις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Άρτεμης και τα βγάζει πέρα ισορροπώντας διαρκώς στη λεπτή γραμμή ανάμεσα στη νομιμότητα και στην παρανομία.

Έτσι, όταν παρουσιάζεται η ευκαιρία για μια γερή μπάζα, η Τζαζ την αρπάζει. Το μόνο που χρειάζεται είναι ένα καλό σχέδιο. Α, και η υλοποίησή του φυσικά! Αλλά ακόμα κι αν στην τέλεια κομπίνια της Τζαζ έχει υπολογίσει προσεκτικά όλες τις παραμέτρους της ζωής στο διάστημα και στο ένα έκτο της γήινης βαρύτητας, υπάρχει πάντα ένας αστάθμητος παράγοντας, είτε βρίσκεσαι στη Γη είτε στη Σελήνη: ο άνθρωπος.

Το *Άρτεμις* είναι ένα ακαταμάχητο μείγμα επιστήμης, σασπένς και χιούμορ, από τον Άντι Γουίρ, τον κορυφαίο συγγραφέα του είδους, που μας χάρισε το μπεστ σέλερ *Άνθρωπος στον Άρη*.

GOODREADS CHOICE AWARD 2017

στην κατηγορία Επιστημονικής Φαντασίας

ISBN 978-960-569-852-2

9 789605 169852

Κωδ. μηχ/σης 25.119

www.epbooks.gr